

і паведамленнямі Павел Уладзіміравіч выступаў на IX Міжнародным з'ездзе славістаў, на міжнародным сімпозіуме «Беларуска-польскія ізалексы», на 7 усеаюзных і 16 рэспубліканскіх навуковых канферэнцыях.

Плэнна займаючыся даследчай працай, П. У. Сцяцко ўвесь час клапаціцца аб падрыхтоўцы навуковых кадраў. Пяць яго аспірантаў паспяхова абаранілі кандыдацкія дысертацыі. Часта ён выступае афіцыйным апанентам на абароне кандыдацкіх і доктарскіх дысертацый.

Разам з плённай даследчай і вучэбнай работай П. У. Сцяцко вядзе і значную грамадскую работу як член рэдкалегіі часопіса «Веснік БДУ імя У. І. Леніна» (4 серыя), рэспубліканскага навуковага міжведамаснага штогодніка «Русский язык», член каардынацыйнага савета «Мовазнаўства» АН БССР.

Высокакваліфікаваны вучоны-мовазнавец, выдатны выкладчык, просты і добразычлівы чалавек. Павел Уладзіміравіч Сцяцко карыстаецца вялікай павагай у калектыве, дзе працуе. Калегі, шматлікія вучні і сябры віншуюць яго з юбілеем, жадаюць яму добрага здароўя, далейшых творчых здзяйсненняў і асабістага шчасця.

І. К. Германовіч

ЛЕАНІД ІВАНОВІЧ БУРАК

Споўнілася 60 гадоў Леаніду Іванавічу Бураку — вядомаму беларускаму савецкаму моваведу, доктару філалагічных навук, прафесару кафедры беларускай мовы Белдзяржуніверсітэта імя У. І. Леніна.

Нарадзіўся ён 23 сакавіка 1930 года ў вёсцы Кульшыно на Вілейшчыне ў сялянскай сям'і. Вучобу ў школе перавала вайна. І хоць нялёгка было потым наганяць, але школу ён скончыў у 1948 годзе з сярэбраным медалём.

З 1 верасня 1948 года Леанід — студэнт філалагічнага факультэта БДУ імя У. І. Леніна. Пяць гадоў прамільгнулі хутка. Дасціпнага і руплівага студэнта ўжо тады вылучалі як аднакурснікі, так і выкладчыкі факультэта. Таму і не дзіўна, што ўвосень 1953 года ў Інстытуце мовазнаўства імя Я. Коласа АН БССР з'явіўся новы аспірант — Леанід Бурак. У 1958 годзе ён паспяхова абараняе кандыдацкую дысертацыю «Складаназлучаныя сказы ў сучаснай беларускай мове». Гэтая праца засведчыла, што ў беларускае мовазнаўства прыйшоў удумлівы і сур'ёзны даследчык роднай мовы. На працягу дзесяці гадоў (1956—1966) ён працуе спачатку малодшым, а потым старшым навуковым супрацоўнікам сектара сучаснай беларускай мовы. Супрацоўнікі сектара ў гэты час выдаюць такія фундаментальныя работы, як «Граматыка беларускай мовы» (1962—1966) у двух тамах і «Курс сучаснай беларускай мовы» у трох частках (1957—1961). У гэтых акадэмічных выданнях Л. І. Бураку належыць шэраг важных раздзелаў агульным памерам больш як 30 друкаваных аркушаў.

З верасня 1966 года Л. І. Бурак працуе на кафедры беларускай мовы БДУ імя У. І. Леніна. Гады працы ў Белдзяржуніверсітэце сталі для вучонага асабліва плённымі. Ён распрацаваў і чытае курс сучаснай беларускай літаратурнай мовы, спецкурс па беларускай пунктуацыі, вядзе спецсемінары па актуальных праблемах сучаснага сінтаксісу. Сотні выпускнікоў факультэта ўдзячны яму і як навуковаму кіраўніку і кансультанту курсавых і дыпломных работ, дакладаў і паведамленняў на студэнцкіх навуковых канферэнцыях.

Гады працы ва ўніверсітэце прынеслі Л. І. Бураку значныя навуковыя здабыткі. У 1979 годзе ён паспяхова абараняе доктарскую дысертацыю на тэму «Далучэнне ў сучаснай беларускай мове». Адна за другой выходзяць яго кнігі: манаграфія і вучэбныя дапаможнікі «Сучасная беларуская мова» (1974); «Далучэнне ў сучаснай беларускай мове» (1975); «Зборнік практыкаванняў па сучаснай беларускай мове. Сінтаксіс і пунктуацыя» (1970); «Даведнік па пунктуацыі беларускай мовы» (1980); «Сучасная беларуская мова. Практычныя заняткі» (1989) (у сааўтарстве) і інш. Кнігі і дапаможнікі Л. І. Бурака сталі абавязковай праграмай літаратуры ў курсе сучаснай беларускай літаратурнай мовы для студэнтаў вышэйшых навуковых устаноў БССР. Многія з іх неаднаразова перавыдаваліся, як, напрыклад, «Пунктуацыя беларускай мовы. Дапаможнік для настаўнікаў і студэнтаў», якая нядаўна выйшла трэцім выданнем. Акрамя таго, ім напісана некалькі дзесяткаў мовазнаўчых артыкулаў для «Беларускай Савецкай Энцыклапедыі», «Кароткай Беларускай Савецкай Энцыклапедыі», «Энцыклапедыі літаратуры і мастацтва Беларусі»; навуковыя артыкулы Л. І. Бурака пастаянна змяшчаюцца ў «Весніку БДУ», зборніках «Беларуская мова», «Русский язык», часопісе «Народная асвета», у рэспубліканскім перыядычным друку. Ён з'яўляецца адным з аўтараў буйнейшага ў беларускім мовазнаўстве нарматыўнага «Слоўніка беларускай

мовы» (1987) — універсальнага даведніка па арфаграфіі, арфаэпіі, акцэнтацыі і сло-
вазмяненні. Усяго ж ім апублікавана больш за 100 навуковых прац, сярод якіх 20 ма-
награфій і вучэбных дапаможнікаў, агульным памерам каля 300 друкаваных аркушаў.
Калі падлічыць, то штогод ім друкуецца ў сярэднім 8 (!) друкаваных аркушаў наву-
ковых прац.

Л. І. Бурак вядомы не толькі як аўтар шматлікіх кніг і артыкулаў. Ён часта вы-
ступае з лекцыямі і гутаркамі па пытаннях беларускай мовы перад настаўнікамі рэс-
публікі, у тым ліку па радыё і тэлебачанні. Па запрашэнню рэктарата Варшаўскага
універсітэта ён чытаў курс лекцый па сінтаксісу сучаснай беларускай мовы польскім
студэнтам і выкладчыкам. Вучоны з'яўляецца навуковым кіраўніком некалькіх аспіран-
таў, членам двух спецыялізаваных саветаў па лінгвістыцы пры БДУ і МДПІ імя
М. Горкага.

Шмат часу ўдзяляе Леанід Іванавіч вучэбна-метадычнай і грамадскай рабоце. На
працягу некалькіх гадоў ён узначальвае рэспубліканскае метадычнае аб'яднанне вы-
кладчыкаў беларускай мовы вышэйшых навучальных устаноў, з'яўляецца старшынёй
рэспубліканскай конкурснай камісіі студэнцкіх навуковых работ па раздзелу «Філала-
гічныя навукі». На факультэце Л. І. Бурака ведаюць і як прынцыповага старшыню
вучэбна-метадычнай камісіі 3-га курса аддзялення беларускай і рускай мовы і літара-
туры, члена метадычнага савета факультэта. Заслугі прафесара Л. І. Бурака перад на-
вукай і вышэйшай школай рэспублікі адзначаны медалём «Ветэран працы», граматамі
Міністэрства народнай адукацыі БССР, рэктарата ўніверсітэта.

Свой юбілей Леанід Іванавіч сустракае за рабочым сталом, рыхтуючы новыя ву-
чэбныя дапаможнікі для студэнтаў і настаўнікаў, для ўсіх тых, хто заклапочаны лё-
сам беларускага слова. Пажадаем жа яму добрага здароўя, здзяйснення ўсіх планаў і
задумак.

М. Р. Прыгодзіч